

B2-páholy

Ülök a békéscsabai állomáson. Fél órát késik a Temesvárról érkező vonat, van időm bámészkodni. Az állomást – hosszabb ideig tartó felújítás után – a közelmúltban adták át. Valóban impozáns látvány kívülről, nem véletlen, hogy elnyerte a Magyarország legszebb vasútállomása címet. És belülről is gyönyörű. Különösen keveredik bent a barokk pompás nehézkessége a szecesszió karcsú könnyedségével. Ez a két stílus önmagában is szép és megunható, eklektikában történő találkozásuk azonban valóban élmény a figyelmes várakozónak. És mire is figyelne a várakozó, ha megunt a többi várakozó viselkedésének a kritizálását, mint az épületre magára. Szép ez az állomás, jó ez az állomás, valami azonban hiányzik belőle. Érzem, és sokáig nem tudom, hogy mi. Azután rádöbbenek: a resti. Ezt a szót a Z-nemzedék talán már nem is érti, az Y-nemzedék sznobériájában fölemlegetheti a jelentését, de a tartalmát, hogy mi is az a resti, azt hiszem, csak az ötvenen felüli nemzedék, lassan hívhatjuk A-nemzedéknek, és hízelegve magunknak Alfa-nemzedéknek fordíthatjuk le, szóval, csak az öregedő vagy idős(ebb), újabb finomkodással, szépkorú embereknek lehet fogalmuk arról, mi is volt a resti. Nem állomási kocsmá, ami utóbbi, eltorzult alakjában még elvegetált egy darabig. Nem vendéglő, mert ahhoz más paramétereket kapcsol a tudat. Inkább a kettő különös, utánozhatatlan ötvözete. Amikor az utazó tudott hol várni, illetve, tudatosan akart várni ott. A reggel-délelőtt utazók már egy órával előbb kint voltak a pályaudvaron, meginni egy étvágygerjesztő pálinkát, megenni egy kolbászos rántottát, akár omlettet (a ham and eggs még nem volt divatban). A déltájban utazók a vonat indulása előtt szintén a restiben találtak maguknak nyugodt szigeteket élet és utazás hullámai között. És lehetett enni zónapörköltet, zúzapörköltet, különféle bableveseket, gulyáslevest, rántott húst petrezselymes krumplival és tejeles uborkasalátával... Az esti utazóknak is nyitva állt a resti, bár ilyenkor már inkább emlékeztetett a kocsmára, az emberek nem enni, inni tértek be oda. Az asztalok között finom modorú pincérek siklottak, akár a legjobb éttermekben, ugyanazzal a megnyerő mosollyal hozták a hosszúlépést, mint a szatmári szilvát vagy a kőbányai világost (whiskyt nem nagyon lehetett még kapni...). A resti olcsó volt, és meleg, melegségértelemben. Demokratikus elüldögélés a szocializmusban. Nézem a csodapalotát, és szinte fáj, hogy nincs hová bemennem, beülnöm, nem tudok egy zúzapörköltet kérni babfőzelékkel egy, a vendéglátásban otthonosan mozgó pincértől. Ülnöm ott, ahol nem kérdezik meg, mi dolog zúzapörköltet rendelni babfőzelékkel...

Zalán Tibor

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVIII. évfolyam 9. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány kiadánya. Megjelenik évente tízszer.

Főszerkesztő: **Szondi György** Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers), **Balázs Géza** (nyelvművelés), **Bognár Antal** (évkönyv), **Elek Szilvia** (zene), **Hlavacska András** (műbírálat), **Kovács Ildikó** (szöveggondozás), **Sebeők János** (könyvezet), **Szondi Bence** (tördelés), **Toot-Holló Tamás** (próza), **Wehner Tibor** (művészet).

Napút-kör: **Báthori Csaba**, **Bereményi Géza**, **Csáji László Koppány**, **Doncsev Toso**, **Gráfik Imre**, **Jankovics Marcell**, **Dr. Koncz Gábor**, **Radinóti Zsuzsa**, **Rakovszky Zsuzsa**, **Szokolczay Lajos**, **Szörényi László** (tiszteletbeli konzulensek).

Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: 1136 Budapest, Pannónia u. 6.

Telefón: (1) 247-6657 • (30) 511-3762 • E-mail: szongyi@gmail.com • Honlap: www.naputonline.hu

A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája . . . . . borítóbelső

Évnap

Báthori Csaba: Játék-sonettek	3
Follinus Anna: Kút	4
Füleki Gábor: Egy régi és egy új elem	5
Gergely Ágnes köszöntője	8
Györe Balázs: feszület	9
Győri László: Mint a fák	9
Halmai Tamás: Üdvünk végett	10
Korpa Tamás: Melankólia	11
Jelenits István: A gondolat ereje	12
Márton László: Hosszú a táv	13
Németh András: Teljes odafigyeléssel	14
Rác Péter: Málnavész, tudásraktár	15
Suhai Pál: Egy mai peregrinus	16
Tábor Ádám: Az irodalom alkímistája	17

Pataki Edit: Hátország	19
Kasza Péter: Pillanat	27
Csáji László Koppány: Mő selyemtunikában	30
Baley Endre: A kéreg csöndje	34
Szebényi Ildikó: Vállalom; Ne mondj semmit	36
Földesi András: Asztalterítő	38
Oláh Dóra: Fekete lyuk; Sötét anyag; Mágnesség	39
Mohai Aletta: Bunyevác devojke	40
Egry Artúr: altató	41
Tiszai P Imre: József Attilához; Mit érzél?	42

Dokumentum

A Szabadság hídon (Poétai plener, 1.)	44
Ladik Katalin: Híd, kacagás	45
Végh Attila: Szóparton	48
Vörös István: Két héttel az autók és társai megszűnése után	50

Égalj

Levélkeringő: Frankfurt – Oslo – Smula (Cserna Csaba, Kovács katáng Ferenc, Gaál Zoltán)	52
Orbán Krisztina: Svédhon	57
Ürmös Attila: Holtak és sellők	65
Balázs Géza: A Csendes-óceántól a Csendes-óceánig	69
Béni Gabriella: Majki útjegyzet	74

Miért

Balczó Bence: Gyufaszálak 77
 Sárkány Dóra: P. B. 79
 Nagy Rita: 72,8% víz; Hogy milyen 84
 John Donne: Istenhozzád: A könnyekről;
 Istenhozzád: Bánat nélkül 85
 Henry Wadsworth Longfellow: Excelsior
 (Szabó Eszter fordításai) 87

Hetedhét

Christina Rossetti: Kató húgom 89
 William Butler Yeats: A sellő
 (M. Pálfi Erika fordításai) 90
 Versek és versváltások Ono no Komacsitól
 (Fittler Áron fordításai) 91
 A bagolyisten dala (Müller Márta fordítása) . . . 96

Tárlat

G. Horváth Boglárka: Gondolatok és koncept 104
 G. Horváth Boglárka festményei . színes melléklet

Önszócikk

Saad Katalin 105; Szkárosi Endre 107;
 Vass Tibor 108

Ablak

Brok Bernadett: Elképzelt emlékképek
 (Lakits István: A befejezett jelen) 109
 Hétvári Andrea: Verset írni sosem késő
 (Mészáros Sámuel: Elfojtott szó) 111
 Hegedűs Imre János: Félkegyelmű
 (Bertalan Tivadar: Félcédulák) 115
 Suhai Pál: A hétköznapi érényekről
 (Levél Doncsev Toso könyvére) 117
 Szalay Károly: Szemérmes örömvallomás
 (Makkai-Kiss Nóra: Védőháló nélkül) 120
 Görög Dániel: Sok-sok erőszak és szex
 (Stolcz Ádám: Becsapódás) 123
 Alföldy Jenő: Tisztítóútz
 (Szabó Eszter fordításai) 125

Tizennegyedikmagunkban

Miskolczi Ambrus: Bizánci modell és bolgár
 valóság a román történelem hajnalán . . . 128
 E számunk szerzői 129

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 109.

Sali Bashota: Albán éjszaka (Győri László fordításai)

NAPÚT

Irodalom, művészet,
 környezet

XVIII. évfolyam 9. szám

Honnanfelé

R. LICHTENSTEIN

„Figyelem a dokumentumokat, különösen a nem művészi célzattal készült fényképeket – egy kicsit úgy, ahogy némely tájképfestők a természetet figyelték –, s a mintegy magától ikonszerűvé vált dokumentumokat visszafordítom a festészet nyelvére. Portrékat festek az általam választott művészekről, saját terükben, saját tárgyakkal körülvéve, miközben a kép szerkezetén és a festés módján keresztül megpróbálok érzékeltetni valamit abból a szellemiségből, amelyről egyébként eddig csak más médiumok révén tájékozódhattunk.” (G. Horváth Boglárka)